

Üniversite Öğrencilerinde Yaşam Doyumunun Yordayıcısı Olarak Kişilerarası Yeterlik

Interpersonal Competence as a Predictor of Life Satisfaction among University Students

Halime EKER¹, İbrahim TAŞ²

Makale Hakkında

Gönd. Tarihi:08.12.2020

Kabul Tarihi:04.10.2021

Yayın Tarihi:01.11.2021

Anahtar Kelimeler

Kişilerarası yeterlik,
yaşam doyumunu,
cinsiyet,
regresyon.

Key Word

Interpersonal
competence,
life satisfaction,
gender,
regression.

Özet

Bu araştırmanın amacı, üniversite öğrencilerinde yaşam doyumunun yordayıcısı olarak kişilerarası yeterliği incelemektir. Araştırmanın bir diğer amacı ise, her iki değişkenin cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını tespit etmektir. Araştırma grubunu 156'sı (%43.9) erkek, 215'i (%56.1) kadın olmak üzere 355 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcıların yaşları 18-26 arasında olup yaş ortalamaları 20.23'tür. Veri toplama aracı olarak Kişisel Bilgi Formu, Kişilerarası İlişkiler Ölçeği ve Yaşam Doyumu Ölçeği kullanılmıştır. Araştırmada öncelikle değişkenlerin parametrik testlerin varsayımlarını karşılayıp karşılamadığı test edilmiştir. Varsayımların karşılandığı tespit edildikten sonra analizlere geçilmiştir. Veriler t testi, korelasyon ve basit doğrusal regresyon ile analiz edilmiştir. Araştırma sonuçlarına göre, kişilerarası yeterlik ile yaşam doyumunu arasında orta düzeyde ve pozitif ilişki tespit edilmiştir. Kişilerarası yeterlik ile yaşam doyumunun cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı ve her iki değişken düzeyinin kadınlarda daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Bununla birlikte, kişilerarası yeterliğin yaşam doyumunun anlamlı bir yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir. Araştırmadan elde edilen sonuçlar literatür ışığında tartışılmış ve araştırmacılara önerilerde bulunulmuştur.

Abstract

The purpose of this research is to examine interpersonal competence as a predictor of life satisfaction among university students. Another purpose of the study is to determine whether the two variables differ according to gender. The research group consists of 355 university students, 156 of whom (43.9%) are male and 215 of whom (56.1%) are female. The ages of the participants are between 18-26 and their average age is 20.23. Personal Information Form, Interpersonal Competence Scale and Satisfaction with Life Scale were used as data collection tools. In the research, it was first tested whether the variables meet the assumptions of parametric tests. After it was determined that the assumptions were met, the analyzes were started. The data was analyzed by t-test, correlation and simple linear regression. According to the results of the study, a moderate level and positive relationship was found between interpersonal competence and life satisfaction. It was determined that interpersonal competence and life satisfaction differed significantly according to gender, and both variable levels were higher in women. In addition, interpersonal competence was found to be a significant predictor of life satisfaction. The results obtained from the research were discussed in the light of the literature and suggestions were made to the researchers.

Atf için:

For Citation

Eker, H. & Taş, İ. (2021). Üniversite öğrencilerinde yaşam doyumunun yordayıcısı olarak kişilerarası yeterlik. *Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi [MSKU Journal of Education]*, 8(2), 534-544. DOI: 10.21666/muefd.837514

¹ İstanbul Kültür Üniversitesi – halime-eker@hotmail.com- ORCID: 0000-0003-1801-3929

² Sakarya Üniversitesi – ibrahimtas34@gmail.com- ORCID: 0000-0002-5752-2753

İyi bir yaşamın nasıl olduğu sorusu binlerce yıldır düşünülmektedir. Bu süreç içerisinde iyi bir yaşam erdemli olma, rolleri ve sorumlulukları doğru bir şekilde yerine getirme ya da mutluluk ve memnuniyet ile dolu olma gibi çeşitli biçimlerde nitelendirilmiştir (Diener ve Suh, 2000). Bireylerin yaşamlarından memnuniyet duyabilmeleri ve yaşamlarında bir anlam bulabilmeleri için sahip olmaları gereken en önemli öğelerden birisi yaşam doyumudur (Yıldırım, 2017).

Yaşam doyumunu bireylerin hayatlarının her boyutunu içerir. Shin ve Johnson (1978), yaşam doyumunu bireyin yaşam kalitesinin kendi seçtiği kriterlere göre genel bir değerlendirmesi olarak ele almaktadırlar. Yaşam doyumunu, bireyin istedikleri ile sahip olduklarını kıyaslayarak elde ettiği sonuçtur. Bireyin yaşamla ilgili beklentilerinin, gerçek durumla karşılaştırılmasıyla ortaya çıkan durumu ya da sonucu göstermektedir (Altay ve Avcı, 2009). Yaşam doyumunu, bireyin yaşamından memnun olup olmadığına ilişkin bilişsel değerlendirmesini yansıtan öznel iyi oluşun bir bileşenidir (Cheung ve Lucas, 2014). Yaşam doyumunu, bireyin bir bütün olarak yaşamının genel kalitesini olumlu olarak değerlendirme derecesidir. Başka bir deyişle, bireyin sürdürdüğü hayatı ne kadar sevdiği şeklinde tanımlanabilir (Judge ve Arora, 2017). Yaşam doyumunu, bireyin yaşamından memnuniyetini bir bütün olarak değerlendirirken ailesi, çevresi, arkadaşları ve benliği gibi belirli yaşam alanları ile ilgili olarak yaptığı bilişsel, genel bir değerlendirme olarak kavramsallaştırılmaktadır (Suldo ve Huebner, 2006). Kişisel özellikler, yakın ilişkiler, çalışma deneyimleri, içinde bulunulan kültür ve inançlar gibi faktörler yaşam doyumunu üzerinde etkili olmaktadır. Bireyin yaşamına ilişkin değerlendirmeleri sonucunda, pozitif duyguların negatif duygulardan daha üstün olması yaşamından aldığı doyumun yüksek olduğunun bir işareti olarak görülebilir (Myers ve Diener, 1995). Yaşam doyumunun dinamiklerini araştırmak, bireyin yaşam doyumunun sürekli olması açısından önemlidir (Kim ve Jeong, 2017).

Alan yazın incelendiğinde, yaşam doyumunun depresyon (Koivumaa-Honkanen, Kaprio, Honkanen, Viinamäki ve Koskenvuo, 2004; Lewis, Dorahy ve Schumaker, 1999; Morsünbül, 2013), psikolojik iyi oluş (Kermen, Tosun ve Doğan, 2016), yaşamın anlamı (Ang ve Jiaqing, 2012; Kim, 2001; Yıkılmaz ve Güdül, 2015), iyimserlik (Hırlak, Taşlıyan ve Sezer, 2017), psikolojik sağlık ve yalnızlık (Yakıcı ve Traş, 2018), sosyal görünüş kaygısı (Ürün ve Şafak Öztürk, 2019) ve algılanan sosyal destek (Türkseven, Öner, Çetin ve Şimşek, 2020) gibi değişkenlerle ilişkili olduğu görülmüştür. Yaşam doyumunun ilişkili olduğu diğer bir kavram da kişilerarası yeterliktir (Adamczyk ve Segrin, 2016).

Birey, diğer insanlarla etkileşim içinde olmasını sağlayacak sosyal yönden kabul edilebilir davranışlara sahip olmak ister (Yüksel, 1997). Kişilerarası ilişkilere başarılı bir şekilde katılmak günümüzde daha da önemli hale gelmiştir. Kişilerarası yeterlik, bireyin toplumsal uyumu ve psikolojik iyi oluşu açısından önemli bir yetenektir (Kim, Min, Yune, Choi ve Gong, 2008). Kişilerarası beceriler, genç yetişkinlik yıllarında yakın ilişkiler kurulmasında ve sağlıklı psikososyal işlevselliğin sağlanmasında önemli bir rol oynamaktadır (Larson, Whitton, Hauser ve Allen, 2007). Kişilerarası yeterlik, psikiyatri, klinik psikoloji, iletişim, sosyal psikoloji, gelişim psikolojisi ve dil gibi birçok farklı alanda çalışılmaktadır. Kişilerarası yeterlik, Thorndike'in 1920'li yıllarda öncü olduğu sosyal zekâyı değerlendirme çalışmalarına dayanmaktadır. Thorndike sosyal zekâyı diğer insanları anlamayı ve diğerleriyle kurdukları ilişkiler içinde mantıklı davranmayı içeren bir yetenek olarak kavramsallaştırmıştır (Spitzberg ve Cupach, 1989). Waters ve Sroufe (1983) kişilerarası yeterlik kavramını, iyi bir gelişimsel sonuç elde etmek için çevresel ve kişisel kaynaklardan yararlanmak olarak tanımlamıştır. Kişilerarası yeterlik, diğer insanlarla başarılı bir şekilde etkileşim kurma yeteneğidir (Giromini ve diğ., 2016). Kişilerarası yeterlik, yeni ilişkiler başlatma, kendini açma, haklarını savunma, duygusal destek sağlama ve kişilerarası çatışmaları yönetme gibi boyutları içermektedir (Buhrmester, Furman, Wittenberg ve Reis, 1988). Kişilerarası ilişkilerde yetkin olma için birbirine benzeyen birçok farklı kavram kullanılmaktadır. Kişilerarası yeterlik, iletişim becerisi, sosyal yeterlik, sosyal beceri gibi kavramlar bunlardan bazılarıdır (Spitzberg ve Cupach, 1989; Segrin, 2000). Yapılan çalışmalar dikkate alındığında, kişilerarası yeterliğin yalnızlık (Straits-Tröster ve diğ., 1994), aile ile etkileşim (Bartle-Haring ve Sabatelli, 1997), depresyon (Cooley, Van Buren ve Cole, 2010; Eberhart ve Hammen, 2006), stres (Sahl, Cohen ve Dasch, 2009), öznel iyi oluş (Demir, Jaafar, Bilyk ve Ariff, 2012), empati (Chow, Ruhl ve Buhrmester, 2013), öfke ve öfke ifade tarzları (Esen ve Çelikkaleli, 2016) ve anne-babaya bağlanma (Baytemir, Karaşar ve Öğülmüş, 2017) ile ilişkili olduğu görülmektedir.

Kişilerarası yeterliğin yüksek olması, yakın arkadaş ilişkilerinin, romantik ilişkilerin, aile ilişkilerinin ve akademik alanların daha başarılı ve mutlu biçimde sürdürülmesini ve depresyon ya da yalnızlık gibi olumsuz durumlarla ilgili daha az yakınma yaşanmasını sağlamaktadır (Baytemir, 2016). Başka bir ifade ile kişilerarası yeterliğin bireyin hayatındaki kişilerle olumlu ilişkiler sürdürmesini sağladığı, bunun yanı sıra olumsuz ruh hallerine karşı da koruyucu bir işlevinin olduğu görülmektedir. Üniversite öğrencileri, sosyal ilişkiler yönünden yoğun bir dönem içinde bulunmaktadır. Bu dönemin bu açıdan sağlıklı bir şekilde geçirilmesinde kişilerarası yeterliğin kilit rol oynadığı söylenebilir. Ayrıca, kişilerarası yeterliğin bireyin diğerleri ile olan ilişkileri kadar akademik alanda da olumlu sonuçlar doğurması bu değişkenin başarılı bir üniversite öğrenimi için de araştırılmasını önemli kılmaktadır. Yaşam doyumu bireyin yaşama ilişkin memnuniyetini ailesi, çevresi, arkadaşları ve benliğini dikkate alarak genel bir değerlendirme yapması olarak ele alınmaktadır (Suldo ve Huebner, 2006). Bu yönüyle kişilerarası yeterliğin yaşam doyumunun bir bileşeni olduğu ve öğrencilerin kişilerarası ilişkilerdeki yeterliklerinin yaşamdan doyum almalarında önemli olduğu söylenebilir. Her iki değişken birbiri ile ilişkili olmasına (Adamczyk ve Segrin, 2016) rağmen alan yazında üniversite öğrencilerinde bu değişkenleri inceleyen herhangi bir araştırmaya rastlanmamıştır. Bu nedenle, kişilerarası yeterlik ve yaşam doyumu arasındaki ilişkiyi inceleyen bir araştırma önemlidir ve alan yazına katkı sağlayabilir. Bu bağlamda çalışmada aşağıdaki sorular araştırılmıştır.

1. Yaşam doyumu ile kişilerarası yeterlik cinsiyet değişkenine göre anlamlı bir şekilde farklılaşmakta mıdır?
2. Kişilerarası yeterlik yaşam doyumunu anlamlı bir şekilde yordamakta mıdır?

Yöntem

Araştırmanın Modeli

Yaşam doyumunun yordayıcısı olarak kişilerarası yeterliliğin incelendiği bu araştırma, korelasyonel araştırma türündedir. Korelasyonel araştırmada, değişkenlerin bağımlı ya da bağımsız olmalarına bakmadan değişkenler arasındaki ilişkinin düzeyi ve yönü belirlenmeye çalışılır (Durmuş, Yurtkoru ve Çinko, 2011).

Araştırma Grubu

Araştırma grubunu İstanbul'da bir Vakıf Üniversitesi ile bir Devlet Üniversitesine devam eden 355 üniversite öğrencisi oluşturmaktadır. Katılımcıların 156'sı (%43.9) erkek, 215'i (%56.1) kadındır. Katılımcıların yaş aralıkları 18-26 arasında olup yaş ortalamaları 20.23'tür. Araştırma grubu zaman, para ve işgücü kaybının önlenmesi amacıyla uygun örnekleme yöntemi (Büyüköztürk, Kılıç Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2010) kullanılarak seçilmiştir.

Veri Toplama Araçları

Yaşam Doyumu Ölçeği

Diener, Emmons, Larsen ve Griffin (1985) tarafından geliştirilen yaşam doyumu ölçeğinin, Durak, Senol-Durak ve Gencoz (2010) tarafından Türk kültürüne uyarlama çalışması yapılmıştır. Ölçek 7'li likert türü bir ölçme aracı olup 5 madde ve tek faktörden oluşmaktadır. Uyum endeksi değerlerinin ($\chi^2 = 10.129$, $df = 2.026$, $p = .072$; $IFI = .994$, $TLI = .987$, $CFI = .994$, $SRMR = .020$, $RMSEA = .043$) iyi uyum verdiği görülmektedir. Yaşam doyumu ölçeğinin Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı .81 ve düzeltilmiş madde korelasyonları .53 ile .65 arasındadır. Bu araştırmada ölçülen Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısı .85'dir. Bu sonuç, ölçeğin bu araştırmada oldukça güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir (Kayış, 2014).

Kişilerarası Yeterlik Ölçeği

Buhrmester ve diğerleri (1988) tarafından geliştirilen ölçek, Baytemir (2016) tarafından Türk kültürüne uyarlanmıştır. Ölçek 5'li likert tarzında bir ölçek olup, 40 madde ve 5 alt boyuttan oluşmaktadır. Ölçeğin yapı geçerliği DFA ile yapılmış ve uyum endeksi değerlerinin ($\chi^2 / sd = 2.27$, $RMSEA = .064$, $SRMR = .079$, $CFI = .97$, $NFI = .94$, $TLI = .96$) yeterli olduğu görülmüştür. Ölçüt geçerliği kapsamında algılanan sosyal yeterlik ile ilişkisine bakılmış ve korelasyon katsayısı .70 olarak tespit edilmiştir. Güvenirlik için Cronbach Alfa iç tutarlılık katsayısına bakılmış ve ölçeğin toplamı için .94 olarak tespit edilmiştir. Bu araştırma kapsamında tespit edilen Cronbach Alfa iç tutarlılık

katsayısı .94'tür. Bu değer, ölçeğin bu araştırmada oldukça güvenilir bir ölçme aracı olduğunu göstermektedir (Kayış, 2014).

Verilerin Toplanması ve Analizi

Veriler öğrencilerden 2020-2021 eğitim-öğretim yılında, online olarak, gönüllülük esasına göre toplanmıştır. Öğrencilere diledikleri zaman çalışmadan ayrılacakları ifade edilmiştir. Araştırma için etik kurul izni alınmıştır (04/09/2020 tarih ve 2020/08 sayılı İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Etik Kurulu onayı). Öncelikle verilerin normallik varsayımları incelenmiştir. Değişkenlere ait basıklık ve çarpıklık değerlerinin (.063, -.722) +1 ile -1 arasında normal sınırlarda olduğu gözlenmiştir (Büyüköztürk, 2014). Çoklu bağlantı problemi için Varyans Artış Faktörleri (VİF) incelenmiş ve değerlerin (1.58-2.52) 10'dan küçük olduğu, çoklu bağlantı probleminin olmadığı tespit edilmiştir (Çokluk, Şekercioğlu ve Büyüköztürk, 2012). Durbin Watson istatistiği ile oto korelasyon olup olmadığı test edilmiş ve elde edilen değer (dw= 1.961) 1.5-2.5 arasında olduğu, oto korelasyon olmadığı görülmüştür (Küçükşille, 2014). Veriler SPSS 25 paket programı ile analiz edilmiştir. Bu aşamadan sonra verilerin analizine geçilmiştir.

Bulgular

Araştırmada öncelikle değişkenler arasındaki ilişki ile değişkenlere ilişkin betimsel istatistikler incelenmiş ve elde edilen sonuçlar Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1

Yaşam Doymumu ve Kişilerarası Yeterliğe İlişkin Betimleyici İstatistikler

	N	Ort	Sh	Ss	Ç	B	YD	KY
YD	355	21.52	.34	6.59	-.287	-.15	-	
KY	355	134.31	1.32	24.86	-.26	-.28	.35**	-

**p<.01, Ç: Çarpıklık, B: Basıklık, YD: Yaşam Doymumu, KY: Kişilerarası Yeterlik

Tablo 1 incelendiğinde, yaşam doymumu ile kişilerarası yeterlik ($r = .35, p < .01$) arasında orta düzeyde pozitif ilişki olduğu görülmektedir.

Korelasyon analizinden sonra yaşam doymumu ve kişilerarası yeterlik toplam puanının cinsiyet değişkenine göre anlamlı şekilde farklılaşıp farklılaşmadığına bakılmış ve elde edilen t testi sonuçları Tablo 2'de gösterilmiştir.

Tablo 2

Yaşam Doymumu ile Kişilerarası Yeterliğin Cinsiyete Göre t Testi Sonuçları

Değişkenler	Gruplar	N	X	ss	t testi		
					t	sd	p
Yaşam Doymumu	Kadın	199	22.19	6.21	-2.17	353	.030
	Erkek	156	20.67	6.97			
Kişilerarası Yeterlik	Kadın	199	137.63	21.42	-2.87	353	.004
	Erkek	156	130.07	28.16			

Tablo 2 incelendiğinde, katılımcıların yaşam doyumlarının cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı görülmektedir ($t[353] = -2.17; p < .05$). Buna göre, kadın öğrencilerin yaşam doymumu düzeyleri erkek öğrencilerin yaşam doymumu düzeylerinden anlamlı düzeyde daha yüksek bulunmuştur. Kişilerarası yeterliğin de cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı görülmektedir ($t[353] = -2.87; p < .01$). Buna göre, kadın öğrencilerin kişilerarası yeterlik düzeyleri erkek öğrencilerin kişilerarası yeterlik düzeylerinden anlamlı şekilde yüksek çıkmıştır.

Bu analizden sonra, kişilerarası yeterliğin yaşam doymumunu anlamlı şekilde yordayıp yordamadığı basit doğrusal regresyon analizi ile incelenmiş ve elde edilen sonuçlar Tablo 3'te verilmiştir.

Tablo 3

Yaşam Doyumunun Yordanmasına İlişkin Basit Doğrusal Regresyon Analizi

Değişken	B	Sh	(β)	t	p
Sabit	9.20	1.81		5.09	.000
KYT	.09	.01	.35	6.93	.000

R=.35 R²=.12
F(1-353)=47.95, p<.000

Tablo 3'e göre kişilerarası yeterlik üniversite öğrencilerinde yaşam doyumunu anlamlı bir şekilde yordamaktadır ($R = .35$, $R^2 = .12$, $p < .000$). Kişilerarası yeterliğin yaşam doyumuna ilişkin varyansın %12'sini açıkladığı görülmektedir.

Tartışma

Bu araştırmada, yaşam doyumunu ile kişilerarası yeterlik arasındaki ilişki incelenmiştir. Yaşam doyumunu ile kişilerarası yeterlik arasında pozitif ilişki olduğu, kişilerarası yeterliğin yaşam doyumunun anlamlı bir yordayıcısı olduğu tespit edilmiştir. Ayrıca hem yaşam doyumunu hem de kişilerarası yeterliğin cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı, kadınların hem yaşam doyumunu hem de kişilerarası yeterlik düzeylerinin erkeklerden anlamlı şekilde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir.

Araştırmanın birinci alt problemi, yaşam doyumunu ile kişilerarası yeterliğin cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaşıp farklılaşmadığı şeklindedir. Yaşam doyumunun cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı ve kadınların yaşam doyumunu düzeylerinin erkeklerin yaşam doyumunu düzeylerinden anlamlı şekilde daha yüksek olduğu tespit edilmiştir. Alan yazın incelendiğinde, araştırmanın sonuçlarını destekleyen çalışmaların (Demir ve Murat, 2017; Dost, 2007; Gülcan ve Bal, 2014; Recepoğlu, 2013) olduğu görülmektedir. Bu çalışmalara karşın desteklemeyen çalışmalara da (Kermen ve diğ., 2016; Özgür, Gümüş ve Durdu, 2010; Telef, 2011) rastlanmaktadır. Araştırmadan elde edilen sonuç örneklemin özellikleri ve toplumsal cinsiyet rolleri ile açıklanabilir. Alan yazın incelendiğinde, kadınların çalışmasının yaşam doyumlarını olumlu etkilediği görülmektedir (Yıldırım ve Işık, 2017). Ayrıca çalışmayan kadınların depresyon ve anksiyete gibi psikolojik belirti düzeylerinin çalışanlara oranla daha yüksek olduğu ve yaşam doyumlarının daha düşük olduğu görülmektedir (Çilli, Kaya, Bodur, Özkan ve Kucur, 2004). Bu bağlamda üniversite öğrenciliği de dâhil olmak üzere bir işle meşgul olmanın, çalışmanın ve çalışacak olmanın kadınlarda yaşam doyumunu artırdığı söylenebilir. Toplumsal cinsiyet, kadın ve erkek olarak doğan bedenlere manevi anlamlar yükleyerek onları kültürel bağlamda yeniden tanımlamaktır (Bingöl, 2014). Toplumsal cinsiyet açısından kadınların rolü dikkate alındığında, kadınlara iş hayatı ve üniversite okuma ile ilgili sınırlı rollerin verildiği söylenebilir. Buna karşın, bu roller toplumsal cinsiyet açısından erkeklere doğal olarak verilen rollerdir. Sahip oldukları imkânlar ve buldukları konum ile üniversite öğrencilerinin toplumsal cinsiyet dayatmalarını aşmış bir örneklem olduğu söylenebilir. Çalışmayan, eşine bağımlı, ayakları üzerinde duramayan kadınlar olmadıkları düşüncesi kadınların yaşam doyumunu düzeylerinin erkeklerden daha yüksek olmasını beraberinde getirmiş olabilir.

Araştırmada kişilerarası yeterliğin de cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı tespit edilmiştir. Kadınlarda kişilerarası yeterlik düzeyinin erkeklerden anlamlı şekilde daha fazla olduğu tespit edilmiştir. Alan yazın incelendiğinde, Yavuz (2018) tarafından yapılan çalışmada da kadınların kişilerarası yeterlik düzeylerinin anlamlı şekilde daha yüksek olduğu görülmektedir. Bununla birlikte, kişilerarası yeterliliğin cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaşmadığını gösteren çalışmalar da (Yorgancı ve Bozgeyikli, 2016) mevcuttur. Çalışmalar incelendiğinde, sınırlı sayıda ve birbirinden farklı sonuçlara ulaşılan çalışmaların olduğu görülmektedir. Kişilerarası yeterliğin, yeni ilişkiler başlatma, kendini açma, haklarını savunma, duygusal destek sağlama ve kişilerarası çatışmaları yönetme gibi boyutları içerdiği (Buhrmester ve diğ., 1988) görülmektedir. Bu boyutlar açısından alan yazın incelendiğinde, kadınların duygusal destek düzeylerinin erkeklerden anlamlı düzeyde daha yüksek olduğu (Çivilidağ, 2011), duygu ve düşüncelerini sözel olarak ifade etmeye daha yatkın oldukları (Tarhan, 2013), ilişki başlatma becerilerinin yüksek olduğu (Korkut, 2005) ve çatışmaları daha olumlu yönettikleri (Tozkoparan, 2013) görülmektedir. Kişilerarası yeterliğin boyutları ve alan

yazında ulaşılan sonuçlar birlikte düşünüldüğünde, kadınların kişilerarası yeterliklerinin erkeklerden daha yüksek olmasının beklenen bir sonuç olduğu söylenebilir.

Araştırmanın ikinci sorusu, kişilerarası yeterliğin yaşam doyumunu anlamlı bir şekilde yordayıp yordamadığı şeklindedir. Araştırmada kişilerarası yeterliğin yaşam doyumunu anlamlı bir şekilde yordadığı görülmektedir. Başka bir deyişle, üniversite öğrencilerinin yaşam doyumunu düzeylerinde kişilerarası yeterliğin anlamlı bir etkisinin olduğu görülmektedir. Alan yazında araştırmanın bulgusunu destekleyen çalışmaların (Adamczyk ve Segrin, 2016; Traş, Yakıcı ve Baltacı, 2020) yapıldığı görülmektedir. Kişilerarası yeterlik bireyin uyumu ve psikolojik iyi oluşu açısından önemli bir değişkendir (Kim ve diğ., 2008). Ayrıca kişilerarası yeterliğin aile ile etkileşim (Bartle-Haring ve Sabatelli, 1997), öznel iyi oluş (Demir ve diğ., 2012) ve empati (Chow ve diğ., 2013) ile ilişkili olduğu görülmektedir. Literatürde yaşam doyumunu kavramı öznel iyi oluşun bilişsel bir bileşeni olarak ele alınmaktadır (Diener ve diğ., 1985) ve kavramın umutsuzluk, durumluk ve sürekli kaygı ve depresyon ile negatif ilişkili olduğu görülmektedir (Gündoğar, Gül, Uskun, Demirci ve Keçeci, 2007). Her iki kavramın da birbiri ile ilişkili olduğu ve yaşam doyumunun yordanmasında kişilerarası yeterliğin etkili olmasının beklenen bir durum olduğu söylenebilir.

Sonuç olarak, kişilerarası yeterlik ile yaşam doyumunun birbiri ile ilişkili olduğu, her iki değişkenin de cinsiyete göre anlamlı şekilde farklılaştığı ve yaşam doyumunun açıklanmasında kişilerarası yeterliliğin önemli bir değişken olduğu görülmektedir. Araştırma sonuçlarına dayalı olarak bazı önerilerde bulunulmuştur. Buna göre; üniversitelerdeki psikolojik danışma merkezleri, üniversite öğrencilerinde kişilerarası yeterliğin geliştirilmesi için psiko-eğitim ve yapılandırılmış grupla psikolojik danışma gibi grup çalışmaları planlayabilirler. Bu çalışmaların verimli bir şekilde yapılması öğrencilerin yaşam doyumlarını da olumlu bir şekilde etkileyecektir. Üniversite psikolojik danışma merkezlerinde çalışan uzmanlar yaşam doyumunu ile ilgili yaptıkları bireysel görüşmelerde, kişilerarası yeterliğin önemli bir değişken olduğunu dikkate alarak danışanlara farkındalık kazandırmaya çalışabilirler.

Araştırmacılar kadınlarda hem yaşam doyumunun hem de kişilerarası yeterliğin erkeklere oranla daha yüksek olmasının nedenlerini araştırarak erkeklerde yaşam doyumunun düşük olmasının dinamiklerini ortaya çıkarabilir ve böylece erkeklerde de yaşam doyumunu artırmaya katkı sağlayabilirler. Ayrıca, araştırmacılar çocuk, ergen ve yetişkin gibi farklı örneklerde de bu değişkenleri araştırarak kavramlar arasındaki ilişkiyi test edebilir, elde ettikleri sonuçları bu çalışmanın sonuçlarıyla karşılaştırabilirler.

Araştırmanın bazı sınırlılıkları bulunmaktadır. Araştırma üniversite öğrencileri üzerinde yapılmıştır. Örneklem büyük oranda birbirine benzeyen bir kitleden alındığı için sonuçlarının toplumun diğer kesimlerine genellenememesi bir sınırlılıktır. Araştırma üniversite öğrencileri üzerinde yapıldığı ve öğrencilerin yaşları birbirine çok yakın olduğu için kişilerarası yeterlik ve yaşam doyumunun yaş ile ilişkisine bakılamamıştır. Sonraki çalışmalar yaş değişkeni dikkate alınarak yapılabilir.

Kaynakça

- Adamczyk, K. & Segrin, C. (2016). The mediating role of romantic desolation and dating anxiety in the association between interpersonal competence and life satisfaction among polish young adults. *Journal of Adult Development*, 23, 1-10. DOI: 10.1007/s10804-015-9216-3
- Altay, B. & Avcı, İ. (2009). Huzurevinde yaşayan yaşlılarda öz bakım gücü ve yaşam doyumunu arasındaki ilişki. *Dicle Tıp Dergisi*, 36(4), 275-282. https://www.researchgate.net/profile/Ilknur_Aydin_Avci2/publication/40423187 adresinden 04.12.2020 tarihinde alınmıştır.
- Ang, R. P. & Jiaqing, O. (2012). Association between caregiving, meaning in life, and life satisfaction beyond 50 in an Asian sample: Age as a moderator. *Social Indicators Research*, 108(3), 525-534. <https://link.springer.com/article/10.1007/s11205-011-9891-9> adresinden 04.12.2020 tarihinde alınmıştır.
- Bartle-Haring, S. & Sabatelli, R. M. (1997). Emotional reactivity toward parents and interpersonal competence: Differences across gender and type of relationship. *Journal of Youth and Adolescence*, 26(4), 399-413. <https://link.springer.com/article/10.1023/A:1024577204356> adresinden 02.12.2020 tarihinde alınmıştır.

- Baytemir, K. (2016, Mayıs). Kişilerarası yeterlik ölçeğinin üniversite öğrencileri üzerinde geçerlik ve güvenirlik çalışması. *VI. Uluslararası Canik Sempozyumu-Hedefe Doğru İnsan (PDR Sempozyumu), On Dokuz Mayıs Üniversitesi, Samsun.*
- Baytemir, K., Karaşar, B. & Öğülmüş, S. (2017). Ebeveyne bağlanma ve sosyal onay ihtiyacının kişilerarası yeterliği yordayıcılığı. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 13(3), 949-960.* DOI:10.17860/mersinefd.305546
- Bingöl, O. (2014). Toplumsal cinsiyet olgusu ve Türkiye’de kadınlık. *KMÜ Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, 16(Özel Sayı 1), 108-114.* <http://earsiv.kmu.edu.tr> adresinden 01.11.2020 tarihinde alınmıştır.
- Buhrmester, D., Furman, W., Wittenberg, M. T. & Reis, H. T. (1988). Five domains of interpersonal competence in peer relationships. *Journal of Personality and Social Psychology, 55(6), 991-1008.*
- Büyüköztürk, Ş. (2014). *Sosyal bilimler için veri analizi el kitabı: İstatistik, araştırma deseni, SPSS uygulamaları ve yorum.* Ankara: Pegem Akademi.
- Büyüköztürk, Ş., Kılıç Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. & Demirel, F. (2010). *Bilimsel araştırma yöntemleri.* Ankara: Pegem Akademi.
- Cheung, F. & Lucas, R. E. (2014). Assessing the validity of single-item life satisfaction measures: Results from three large samples. *Quality of Life Research, 23(10), 2809-2818.* DOI: 10.1007/s11136-014-0726-4
- Chow, C. M., Ruhl, H. & Buhrmester, D. (2013). The mediating role of interpersonal competence between adolescents' empathy and friendship quality: A dyadic approach. *Journal of Adolescence, 36(1), 191-200.* DOI: 10.1016/j.adolescence.2012.10.004
- Cooley, E. L., Van Buren, A. & Cole, S. P. (2010). Attachment styles, social skills, and depression in college women. *Journal of College Counseling, 13, 50-62.* DOI: 10.1002/j.2161-1882.2010.tb00047.x
- Çilli, A. Ş., Kaya, N., Bodur, S., Özkan, İ. & Kucur, R. (2004). Ev kadınlarında ve çalışan evli kadınlarda psikolojik belirtilerin karşılaştırılması. *Genel Tıp Dergisi, 14(1), 1-5.* <http://geneltip.org/upload/sayi/39/GTD-00279.pdf> adresinden 15.10.2020 tarihinde alınmıştır.
- Çivilidağ, A. (2011). *Üniversitelerdeki öğretim elemanlarının psikolojik taciz (mobbing), iş doyumunu ve algılanan sosyal destek düzeyleri* (Yayımlanmamış doktora tezi). Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Konya.
- Çokluk, Ö., Şekercioğlu, G. & Büyüköztürk, Ş. (2012). *Sosyal bilimler için çok değişkenli istatistik SPSS ve Lisrel.* Ankara: PegemAkademi.
- Demir, M., Jaafar, B., Bilyk, N. & Ariff, M. R. M. (2012). Social skills, friendship and happiness: A cross-cultural investigation. *The Journal of Social Psychology, 152(3), 379-385.* DOI:10.1080/00224545.2011.591451
- Demir, R. & Murat, M. (2017). Öğretmen adaylarının mutluluk, iyimserlik, yaşam anlamı ve yaşam doyumlarının incelenmesi. *OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi, 7(13), 347-378.* DOI: 10.26466/opus.347656
- Diener, E. & Suh, E. M. (2000). Measuring subjective well-being to compare the quality of life of cultures. In E. Diener ve E. M. Suh (Eds), *Culture and subjective well-being* (pp. 3-12). Cambridge: The MIT Press.
- Diener, E. D., Emmons, R. A., Larsen, R. J. & Griffin, S. (1985). The satisfaction with life scale. *Journal of Personality Assessment, 49(1), 71-75.*
- Dost, M. T. (2007). Üniversite öğrencilerinin yaşam doyumunun bazı değişkenlere göre incelenmesi. *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2(22), 132-143.*
- Durak, M., Senol-Durak, E. & Gencoz, T. (2010). Psychometric properties of the satisfaction with life scale among Turkish university students, correctional officers and elderly adults. *Social Indicators Research, 99(3), 413-429.* DOI: 10.1007/s11205-010-9589-4
- Durmuş, B., Yurtkoru, S. & Çinko, M. (2011). *Sosyal bilimlerde SPSS ile veri analizi* (4. bs.). İstanbul: Beta Yayınevi.
- Eberhart, N. K. & Hammen, C. L. (2006). Interpersonal predictors of onset of depression during the transition to adulthood. *Personal Relationships, 13, 195-206.* DOI: 10.1111/j.1475-6811.2006.00113.x

- Esen, B. & Çelikkaleli, Ö. (2016). Üniversite öğrencilerinin sosyal yetkinlik düzeyleri ile sürekli öfke ve öfke ifade biçimlerinin incelenmesi. *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 29(3), 37-46.
- Giromini, L., de Campora, G., Brusadelli, E., D'Onofrio, E., Zennaro, A., Zavattini, G. C. & Lang, M. (2016). Validity and reliability of the interpersonal competence questionnaire: Empirical evidence from an Italian study. *Journal of Psychopathology and Behavioral Assessment*, 38, 113-123. DOI: 10.1007/s10862-015-9499-5
- Gülcan, A. & Bal, P. N. (2014). Genç yetişkinlerde iyimserliğin mutluluk ve yaşam doyumu üzerindeki etkisinin incelenmesi. *Asya Öğretim Dergisi*, 2(1 Özel Sayı), 41-52. <https://search.proquest.com/openview/> adresinden 12.10.2020 tarihinde alınmıştır.
- Gündoğar, D., Gül, S. S., Uskun, E., Demirci, S. & Keçeci, D. (2007). Üniversite öğrencilerinde yaşam doyumunu yordayan etkenlerin incelenmesi. *Klinik Psikiyatri*, 10(1), 14-27. https://www.journalagent.com/kpd/pdfs/KPD_10_1_14_27.pdf adresinden 02.09.2020 tarihinde alınmıştır.
- Hırlak, B., Taşlıyan, M. & Sezer, B. (2017). İyimserlik ve yaşam doyumu arasındaki ilişki, demografik özellikler bağlamında algı farklılıkları: Bir alan araştırması. *Kahramanmaraş Sütçü İmam Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dergisi*, 7(1), 95-115.
- Judge, J. & Arora, A. K. (2017). A study of impact of emotional intelligence and psychological well being on life satisfaction among adolescents. *International Journal of Advanced Educational Research*, 2(6), 301-305.
- Kayış, A. (2014). Güvenirlilik analizi. Ş Kalaycı (ed.), *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri* (s. 403-419). (6. Baskı). Ankara: Asil Yayıncılık.
- Kermen, U, Tosun, N. İ. & Doğan, U. (2016). Yaşam doyumu ve psikolojik iyi oluşun yordayıcısı olarak sosyal kaygı. *Eğitim Kuram ve Uygulama Araştırmaları Dergisi*, 2(2), 20-29. https://www.researchgate.net/profile/Ugur_Dogan3/publication/306012763 adresinden 10.10.2020 tarihinde alınmıştır.
- Kim, B. & Jeong, J. (2017). Dynamics of adolescents' life satisfaction and effects of class rank percentile: Evidence from Korean panel data. *Journal of Economic Psychology*, 59, 8-28. DOI: 10.1016/j.joep.2017.01.002
- Kim, C., Min, K. W., Yune, S. K., Choi, H. & Gong, E. H. (2008). Employees' perceptions of interpersonal competence: The case of South Korea. *Asia Pacific Education Review*, 9(2), 221-232. <https://link.springer.com/article/10.1007%252FBF03026501> adresinden ulaşılmıştır.
- Kim, M. (2001). *Exploring sources of life meaning among Koreans*. (Master thesis). Trinity Western University, Langley, BC, Canada.
- Koivumaa-Honkanen, H., Kaprio, J., Honkanen, R., Viinamäki, H. & Koskenvuo, M. (2004). Life and depression in 15 years follow up of healthy adults. *Social Psychiatry and Psychiatric Epidemiology*, 39, 994-999. DOI:10.1007/s00127-004-0833-6
- Korkut, F. (2005). Yetişkinlere yönelik iletişim becerileri eğitimi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 28, 143-149.
- Küçüksille E. (2014). Çoklu doğrusal regresyon modeli. Ş Kalaycı (Ed), *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri* içinde, (s. 47-66). Ankara: Asil Yayıncılık.
- Larson, J. J., Whitton, S. W., Hauser, S. T. & Allen, J. P. (2007). Being close and being social: Peer ratings of distinct aspects of young adult social competence. *Journal of Personality Assessment*, 89(2), 136-148. DOI: 10.1080/00223890701468501
- Lewis, C. A., Dorahy, M. J. & Schumaker, J. F. (1999). Depression and life satisfaction among Northern Irish adults. *The Journal of Social Psychology*, 139(4), 533-535. https://www.researchgate.net/profile/Christopher_Lewis3/publication/ adresinden 04.12.2020 tarihinde alınmıştır.
- Morsünbül, Ü. (2013). Benlik kurgularının ergenlerin yaşam doyumu ve depresyon düzeylerine olan etkisi. *Klinik Psikiyatri Dergisi*, 16, 18-26. https://www.researchgate.net/profile/Umit_Morsunbul/publication adresinden 03.12.2020 tarihinde alınmıştır.
- Myers, D. G. & Diener, E. (1995). Who is happy? *Psychological Science*, 6(1), 10-19. DOI: 10.1111/j.1467-9280.1995.tb00298.x

- Özgür, G., Gümüş, A. B. & Durdu, B. (2010). Evde ve yurttan kalan üniversite öğrencilerinde yaşam doyumu. *Psikiyatri Hemşireliği Dergisi*, 1(1), 25-32. https://jag.journalagent.com/phd/pdfs/PHD_1_1_25_32.pdf adresinden 14.10.2020 tarihinde alınmıştır.
- Recepoglu, E. (2013). Öğretmen adaylarının yaşam doyumları ile öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları arasındaki ilişkinin incelenmesi. *Hacettepe Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, Özel*, (1), 311-326. <http://www.efdergi.hacettepe.edu.tr/yonetim/icerik/makaleler/297-published.pdf> adresinden 12.12.2019 tarihinde alınmıştır.
- Sahl, J. C., Cohen, L. H. & Dasch, K. B. (2009). Hostility, interpersonal competence, and daily dependent stress: A daily model of stress generation. *Cognitive Therapy and Research*, 33, 199-210. DOI: 10.1007/s10608-007-9175-5
- Segrin, C. (2000). Social skills deficits Assisted with depression. *Clinical Psychology Review*, 20(3), 379-403. DOI: 10.1016/S0272-7358(98)00104-4
- Shin, D. C. & Johnson, D. M. (1978). Avowed happiness as an overall assessment of the quality of life. *Social Indicators Research*, 5(4), 475-492. <https://www.jstor.org/> adresinden 04.12.2020 tarihinde alınmıştır.
- Spitzberg, W. R. & Cupach, B. H. (1989). *Handbook of interpersonal competence research*. New York: Springer-Verlag.
- Straits-Tröster, K. A., Patterson, T. L., Semple, S. J., Temoshok, L., Roth, P. G., McCutchan, J. A. & Grant, I. (1994). The relationship between loneliness, interpersonal competence, and immunologic status in HIV-infected men. *Psychology and Health*, 9(3), 205-219. DOI: 10.1080/08870449408407481
- Suldo, S. & Huebner, S. (2006). Is extremely high life satisfaction during adolescence advantageous?. *Social Indicators Research*, 78, 179-203. DOI: 10.1007/s11205-005-8208-2
- Tarhan, N. (2013). *Kadın psikolojisi*. İstanbul: Nesil Yayıncılık
- Telef, B. B. (2011). Öğretmenlerin öz-yeterlikleri, iş doyumları, yaşam doyumları ve tükenmişliklerinin incelenmesi. *İlköğretim Online*, 10(1), 91-108. <http://ilkogretim-online.org.tr/index.php/io> adresinden 04.12.2020 tarihinde alınmıştır.
- Tozkoparan, G. (2013). Beş faktör kişilik özelliklerinin çatışma yönetim tarzlarına etkisi: Yöneticiler üzerinde bir araştırma. *AİBÜ-İİBF Ekonomik ve Sosyal Araştırmalar Dergisi*, 2(9), 189-231.
- Traş, Z., Yakıcı, H. B. & Baltacı, U. B. (2020). Interpersonal competence and life satisfaction as the predictor of rumination about an interpersonal offense. *European Journal of Education Studies*, 7(7), 166-189. DOI:10.46827/ejes.v7i7.3162
- Türkseven, E., Öner, C., Çetin, H. & Şimşek, E. E. (2020). Yaşlı bireylerde algılanan sosyal destek ile yaşam doyumu ilişkisi: Bir saha çalışması. *Eurasian Journal of Family Medicine*, 9(1), 51-6. DOI:10.33880/ejfm.2020090107
- Ürün, D. Ö. & Şafak Öztürk, C. (2019). Yetişkin bireylerde sosyal görünüş kaygısı ile sosyal kaygı, benlik saygısı ve yaşam doyumu arasındaki ilişkiler. *Adnan Menderes Üniversitesi Sağlık Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 4(1), 37-45.
- Waters, E. & Sroufe, L. A. (1983). Social competence as a developmental construct. *Developmental Review*, 3, 79-97.
- Yakıcı, E. & Traş, Z. (2018). Life satisfaction and loneliness as predictive variables in psychological resilience levels of emerging adults. *Research on Education and Psychology*, 2(2), 176-184.
- Yavuz, M. (2018). Kaynaştırma sınıflarında çalışan öğretmenlerin kişilerarası öz-yeterlik inançlarının bazı değişkenler açısından incelenmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 26(6), 2057-2067.
- Yıkılmaz, M. & Gündül, M. D. (2015). Üniversite öğrencilerinde yaşam doyumu, yaşamda anlam ve bilinçli farkındalık arasındaki ilişkiler. *Ege Eğitim Dergisi*, 16(2), 297-315.
- Yıldırım, H. & Işık, K. (2017). Çalışmayan evli kadınların sosyal destek düzeyleri ile yaşam doyumları arasındaki ilişki ve etkileyen faktörler. *Konuralp Tıp Dergisi*, 9(2). DOI: 10.18521/ktd.292788
- Yıldırım, T. (2017). *Üniversite öğrencilerinde benlik saygısı ile algılanan sosyal destek ve yaşam doyumu arasındaki ilişkinin incelenmesi* (Yayımlanmamış yüksek lisans tezi). Haliç Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü. İstanbul.

- Yorgancı, A. E. & Bozgeyikli, H. (2016). *Sınıf öğretmenlerinin kişilerarası öz yeterlilik algılarıyla örgütsel güven algılarının incelenmesi. OPUS Uluslararası Toplum Araştırmaları Dergisi*, 6(10), 47-79.
- Yüksel, G. (1997). *Sosyal beceri eğitiminin üniversite öğrencilerinin sosyal beceri düzeyine etkisi* (Yayımlanmamış doktora tezi). Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü. Ankara.

Extended Abstract

Introduction

One of the most important elements that individuals should have in order to be satisfied with their lives and find meaning in their lives is life satisfaction (Yıldırım, 2017). Shin and Johnson (1978) define life satisfaction as a general assessment of individuals' quality of life according to their chosen criteria.

Investigating the dynamics of life satisfaction is important in terms of the continuity of an individual's life satisfaction (Kim and Jeong, 2017). In this context, it is seen that interpersonal competence is an important skill in terms of social adaptation and psychological well-being of the individual (Kim, Min, Yune, Choi, and Gong, 2008).

Methodology

This research, which examines interpersonal competence as a predictor of life satisfaction, is in the type of correlational research. The research group consists of 355 university students (156 male and 215 female). The age range of the participants is between 18-26 and their average age is 20.23. In the study, Satisfaction with Life Scale adapted by Durak, Senol-Durak and Gencoz (2010), and Interpersonal Competence Scale adapted by Baytemir (2016) were used. After it was determined that the data was distributed normally, data analysis was started.

Findings

In the study, a moderate and positive relationship was found between life satisfaction and interpersonal competence ($r = .35, p < .01$). In the t-test analysis, it is seen that the life satisfaction of the participants differed significantly in favor of women according to gender ($t[353] = -2.17; p < .05$). Interpersonal competence also differed significantly in favor of women according to gender ($t[353] = -2.87; p < .01$). According to the regression analysis, interpersonal competence significantly predicts life satisfaction in university students ($R = .35, R^2 = .12, p < .000$). It is seen that interpersonal competence explains 12% of the variance regarding life satisfaction.

Discussion

In the study, it was found that life satisfaction differs significantly in favor of women by gender. It is seen that there are studies supporting the results of the research in the literature (Demir and Murat, 2017; Dost, 2007; Gülcan and Bal, 2014; Reçepoğlu, 2013). It is observed that the participation of women in business life has a positive effect on their life satisfaction (Yıldırım and Işık, 2017). In addition, it is observed that unemployed women have higher levels of psychological symptoms such as depression and anxiety, and their life satisfaction is lower (Çilli, Kaya, Bodur, Özkan, and Kucur, 2004). It can be thought that women in the sample of the research will potentially participate in the working life. Therefore, it can be said that the life satisfaction levels of women are higher than men.

In the study, it was found that interpersonal competence differed significantly in favor of women according to gender. The study conducted by Yavuz (2018) also showed that interpersonal competence levels of women were significantly higher. Considering that the sample of the study is composed of university students, that is, working women of the future, it is understandable that the interpersonal competence of women is significantly higher than men.

In the study, it was determined that interpersonal competence significantly predicts life satisfaction. It is observed that studies supporting this finding (Adamczyk and Segrin, 2016; Shaving, Yakıcı, and Baltacı, 2020) were conducted in the literature. Interpersonal competence is an important variable in terms of an individual's adjustment and psychological well-being (Kim et al., 2008). Life satisfaction is considered as a cognitive component of subjective well-being (Diener et al., 1985) and it seems to be negatively related to hopelessness, state and trait anxiety, and depression (Gündoğar et al., 2007). It

can be said that both concepts are related and interpersonal competence is expected to be effective in predicting life satisfaction. ⁱ

* Bu araştırmaya yazarlar eşit oranda katkıda bulunmuşlardır.

**Araştırma için İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi Etik Kurulundan (04/09/2020 tarih ve 2020/08 sayılı) izin alınmıştır.